

בז.

[illegible]

תוספות רי"ד (המשד)

[illegible]

מילה אבל אי עשתה כולן
לקמן. זו משנה ראשונה

ששתים ושלש שנים. אין לרקדק כאן השאלה של מותר שמים
מיעלה דלמא שמים ושלש ואפי' טובא דלקריי אינטי
דכדמשי בפרק מפנין (שנא קמ.) ואין להאריך כאן(1). **ולא** איני
ותי נברי אייבא דהא נברא. ואפי' ומהי בפרק מינה דהשתא נא
פלגי ר' יוחנן ור' יהושע ב"ל אליבא
דהא תנא ומה לי מרי אמוראי אליבא
דהא אמוראי ומה לי אליבא דהא תנא
וי"ל דאי פלגי ר' יוחנן ור' יהושע ב"ל
לי אליבא דהא תנא לא חיישינן
דבבבא הוה פלגי ואלה טעו
דשמועתא הוה פלגי רבין ור' יוחנן
דמי דבבא רבי יוחנן ורבי יהושע
בן לוי שזו אומר כן אמר חזא אומר
כן אמר אחד מהם טעה דשמועו:
ואין

ל אינה מוחלת ורבי יוחנן אמר בין בזו ובין בזו
הו' לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוחנן דאנא ורבי
ינן אהרדי מאי בתחלה דקאמר רבי יהושע בן לוי
סוף ביאה וכו' קאמינא אנא בין בזו ובין בזו
סוף חופה דהיא תחילת ביאה כי אתא רבין אמר
רב רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא מחלוקת
בזו הכל מוחלת ורבי יוחנן אמר בין בזו ובין בזו
בהו לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוחנן דאנא
פלגין אהרדי מאי לבסוף דאמר רבי יהושע בן לוי
ה תחלת חופה וכו' קאמינא אנא בין בזו ובין בזו
סוף ביאה אמר רב פפא אי לאו דאמר רבי אבהו
ה דרבי יוחנן דאנא ורבי יהושע בן לוי לא פלגין
יוחנן ורבי יהושע בן לוי פלגי רב דימי ורבין לא פלגי
סוף חופה ומאי תחלה דקאמר רבי יוחנן תחלת ביאה
פלגי תרי אמוראי אטעמא דנפשייהו דמי פלגי תרי
מוראי: **מתני'** ^גנעטין לבתולה שנים עשר חודש
את עצמה יוכשם שנותרין לאשה כך נותרין לאיש
מנה שלשים יום ^ההגעע זמן ולא נישאו אוכלות משלו
טרפון אומר נותרין לה הכל תרומה רבי עקיבא
החצה תרומה היכם אינו מאכיל בתרומה עשתה
על ושושה חרשים בפני היכם ^וואפילו כולן בפני
בפני היכם או כולן בפני היכם חסר יום אחד בפני
תרומה זו משנה ראשונה בית דין של אחריה אמרו
אין

י ויזמן פלגיו עליה דאפילו בסקופ ביאה נמי פלגיו וכי אחא רבי
קאמר נמי רב דימי אבל בתחלת חופה דברי הכל מוחלת אבל
בן לוי פלגיו רבי וסרי ורבי יהודה בתחלת חופה ובסקופ חופה על
מוחלת: מאי קמ"ל. בזה דאמר ר' לוא דקאמר רבי אבהו כ"ר
לוי דאי לא אחריה רבי אבהו הוא ניחא ליה לדידיה לפרושי בענין
אליבא דרש"י וטריא אחריי דפלגיו בעלגותא דהכי
י אמוראי אליבא דנפשייהו שכל אחד אומר סברא שלו כגון
מרי דהא מלחא וחדא מן לישנא מיפלגי תרי אמוראי אליבא דהד
יקוין היא לישנא דמיפלגי תרי אמוראי אליבא דהד וקטנין היא
אחרי הכי אמר פלגיו ומר אמר הכי אמר פלגיו דהד ומינייהו משקר
ומסתבר טעמא איך כלן שקר כל אחד סברא דדידיה קאמר
למילתא הכי ומר מדמי ליה בעניינא אחרינא * ואיכא למימר אלן
האי טעמא שהטעם מתהפך לפי שינוי הדברים כשינוי מועט:
אחר שקידשה להאריה על עסקי חופה להבין כמשטייה: **לפרנס**
וס. שאינה דורחת כל אם תבאשינה שגבר יא ביה: ולא נישא.
ואוכלת בתרומה. אם כן הוא ויהי ישראלית שמעשה שקידשה
ומיין **ול הכל תרומה.** אם ירלם ובשיעורו ימי ומומלתא מתבררה ומתא
ה שומרת יבם וטעמא יליף בגמרא [קתן נח]. **עשפה ששה חדשים פני**
כולם פני הבעל ואחד פני היס אע"ג דרובא פני הבעל סוף
אכלה משמת דקייין הבעל פקע אלא דאי כולם פני הבעל הוא
למאי תניא: **וא משנה ראשונה.** דמהשגיגה זמן אוכלת בתרומה:
אי

בפני הבעל דאכלה בחייו ה"נ היבם מאכילה דהיבם במקום בעל קיימי: או כלן בפני היבם נפס

אִירֹכֶם כְּבוֹנָה. שַׁעַר כְּבוֹנָה: וּ דְבַר ר' מ. דְּלֹאָר לְעִיל (טו) כַּל
הַיְסוּחָא לְבִחְוֵיהּ מִמַּחֲמִים וְאִפִּי בְּתַנְהָא וְהַנְחִי צִנֵּל קְרִי לֵה צִעִיל
וְנוֹת מֵשׁוּ דְלֹא סַמְכָא דַּעְמָה. וְהִכָּא נִמְי לְרִמִּי הוּא דְאֶסְוֵר לְשִׁחוּת
שְׂמֵחָה שְׂמֵחָה שַׁעַר כְּבוֹנָה וְאִפִּי אִיֵּל לֵה לֹאָר מִמַּחֲמִי דְבַר דְּנִיָּא

בנחמאי ב"ד מיהא לא סמכא דעתה
דלמחרה כי תבענא ליה אמר פרעמיך
הלךך בעילי וזוט היא: **אבל כהמים**
ואומרים כו'. דלית ק' למיחש משום
במסמך דעתא דמריב בעילי וזוט:
בגנוירוסוי. בדבר שהוא מחמיר על
דבר תורה באיסור ויחמיר על ידי
גזירת דבריהם: **אי הכי ויל קטוב**
כחזה. כחזה אחרימי. וזה דלמריב
לעיל (דף נא.) לא כחז לה כחזה
ההוא גובה מחללי ואוקומיך כ"מ
במקום שחין כחזין כחזה
וכנולה ומהמ"י קא סמך אי נמי במקום
שכחין וזכר: **מחלוק.** דרבי
היהודי ור' יוסי דלמך ר' יהודה על פה
קרא: **מחלוק.** מפרש סבך מחלל
מחלל: **דברי הכל אינה מוחלט.** שכר
והמורה לאו כלס אלף אי"כ
במבנה שוכר הבעלות: **סחלה חופה**
סוף סוף חופה. ור"י מתחלה
חופה ועד סוף חופה פליגי זה רבי
יהודה ור' יוסי אבל משנא עליה מורה
ר' יוסי דרבי כלס: **לא אמניא**
לא אמניא. כי בזה בן חוה מחלוק. **לאו**
לאסוף דרבי יהושע קאמינא אלף לאסוף
חופה היא קודם ביאה: **אמר רב**
ספסא אי לאו דלמך כו'. אנה לא היה
יוחנן ל' לפרש למתיוהי הכי דרבי
וחנן ור' יהושע לא ניפלגו ור' דיימי
ורבין ניפלגו דרבי יהושע אלף הכי
היה אמניא ויחנן ור' יהושע כי
פליגי דלמחא סוף קדמך רבי
יהושע בן לוי דרבי חלף אינה מוחלט
אחא רבי יוחנן למימך חף בן מחלוקת
דרב דיימי ורבין לא פליגי דרבי
יהושע ורבי הוה מפרשנא לרבך דיימי
אמר רבי יהושע מחלוקת במחלה

[illegible]

ת משלו ואוכלת בתרומה ר"ט אומר נותנים לה הכל תרומה ר"ע אומר מחצה תולין ומחצה תרומה עשתה ו' חדשים בפני הבעל ו' חדשים בפני היבם ואפילו כלן בפני הבעל חסר

מסורת הש"ס

(א) ומפורש בב"ק פט.
(ב) ולקמן פ: עירובין מו.
(ג) נדרים עג: (ד) נדרים שס
לעיל ב. חז: ע: (ה) (ע"י
חז"ל לקמן נח. ד"ה ואפי"י
ז) כפי"ח טקפ: בית דין.
(ז) כדלחיא לעיל ב: (ח)
(ח) וע"י חוספוט שבת פ.
ד"ה השתא וכמה שחז"ן
שם על הגליון.

גליון הש"ס

רש"י ד"ה תא קמ"ל וכו'
ואיבא לסיפא אלו ואלו
דברי אלהים חיים. עימוכן
דף יג ע"ב:

מוסף רש"י

לפרנס את עצמה.
לקנות תבואות ומשקים
לגור בארץ (דברים טו).
הגיע זמן. שים עשר
החדש לבחולת משפחתה
הבדל להכין עמלה לבחולין
למלאתם שלשים יום (דברי
דוד ודל ישרא. כגון
שפירב החקק, לו איום על
ארכולת משלו.
הסבכל חייב בתבואות אשתו
תחזקת ביד לערוב אס
ארכולות בתרומה. אס
כגון אס ויהי נס ישרל.
הסבכל מחליל אס אשתו
תחזקת. בלילק מוכרין ב
ימנו נפש (שם).

מוספות רי"ד

[illegible]

תרומה היכם אינו מאכיל ב

(6) לֹא-וְאִשְׁתּוֹ בְּחַדְוָהּ גַּם הָיְתָה מְחַבֵּלָה.